

## Românul Absolut

Nicu Hăloiu

---

Românul Absolut

...

Am spus cândva că nu mi-e dor de tine,  
Că ai rămas în sufletul neamului meu  
Și L-am rugat aprins pe Dumnezeu  
Să-mi dăruiască harul de-a te simți în mine!

...

Icoana ta o port mereu în minte,  
Când scriu îți văd privirea printre rânduri,  
Și parcă-aud cum îmi șoptești cuvinte,  
Cuvinte care-mi izvorăsc apoi din gânduri!

...

Mi-nchipui uneori că îmi zâmbești,  
Încurajându-mă să scriu fără oprire,  
Știam de mult că-n neamul ăsta ești  
Cel născut să moară-n nemurire!

...

Poate vei mai renaște din cerul tău înalt  
Și ne vei spune c-ai fost printre poeți  
Că-ai vizitat puțin țărâmul celălalt,  
Să rescrii povestea veșnicei tinereți!

...

Ești în neamul ăsta și-n limba lui română,  
Ai rămas aici, chiar de-ai plecat de mult,  
Deși te văd pe cer, acolo, lângă lună,  
Eu știu că ești aici, Românul Absolut!